

Saluda a la Mamé i pousat. Peton, ah, neus. Marcello'stè
St. Medard, 11 dissabte de maig. Maria meua: hi a la foto.

61

(82)

el seu pare està content.

Prou t'havia fet una ratlla, per entregar-la a l'amic Roca, però le
circumstàncies han canviat i veig que no obtindrà el permís que havia sol·li-
citat. Jo et diré que he rebut tota la teua. Abans d'ahir la del dia 5 amb
retard per culpa de la nova moneda. Et m'envia un rapapolo. Escris tan
depressa que l'adreça en lloc de 4ª Companyia sembla que hi digui 69 i na-
turalment la carta ha estat a la companyia del francès, ah, agra-
mtes, i a tot arreu incògnit fins que ha vingut al nostre camp. Hui
vaig rebre la teua, del dia 9. Referent a la carta de la Maria Teresa.
Jo no m'interessa la dificultat que es trobi allí. Desgraciadament, em
sembla que està escrit que no podem anar-hi. L'agressió del feixisme
alemany als petits estats de Bèlgica, i Holanda canvia la cosa i ara si que
serà difícil obtenir la redempció. Me' enc jo, aquesta ja no vindrà. Paï-
cia, meua meua. Després de tot crec que la nostra situació de refugiats
ho farà aviat. No crec sigui lluny el dia que poguem retornar a Espanya.
E, ve, ei van ja precisant i la situació canvia, depressa avia. Espera
uns dies. No escriviré a la tia perquè segurament que haurà abandonat
París i res podria fer. Potser m'equivoco, però ho dubto. Ara si que
s'aldia que em bellugi i mirar de portar-te ací voreta meu. Espera
uns dies, per si és precis, quelcom referent a la sortida i si no hi ha
res, totseguit miraré. Ves a saber si després de tot serà la sort. Pot-
ser podrem arribar a casa molt abans que altres, i després de tot
ni podem refer la vida ací interinament no e' lluny, em sembla, el dia
total de la nostra alliberació sinó ací a Espanya que en definitiva és
el nostre ideal, perquè el que se'ny ha perdut allà enllà podem trobar-ho

Escriu a la Maria Jeresa i dis-li això. Que si bé l'hora de la sortida
nosaltres si podem sortir-ne perquè volem deixar-nos portar pels
fets i no refusar res, fora després, penedir-se.

Neneta meua, -apostrofa haurà rebut les meves. Ja et deia
el que li havia sobre la sortida. No he pogut trobar encara una ca-
sa on puguis esperar-me cas de sortir. No em desesper però, ho mi-
raré i preguntaré. Sento que no vingui en Roca de permís, car ell
t'explicaria de paraula més cosa, que jo no tinc temps de fer-ho per
escriure, però és igual car ja et dic al començament el que penso.

Les fotos estan bé, particularment tu que ets molt fotogènica.
Els de casa estaran contents, no et sembla? No em fendeixo de la
canta que els vaig fer explicant-los-li la situació de la Mercede, de-
prés de tot ella consultaria al seu home: si decidís en no sortir
de França allà ells. Nosaltres hem complert, car era consciència dir-
los-li. Oïda propi, millorar la situació i no calgués pensar en això.

He fet aquesta lletre, perquè sortir, aquest matí mateix i
t'arribis aviat. Et deia que volia esperar a saber si li hauria permès
però segue que no i així no patiràs al no rebre res del teu Pepe.

M'alegro que siguis riguenta. Guarda els diners que pots
en farar falta. Si tu vinguessis aquí i una rogada estiguis en una
casa que res no et manqui, allavors ja els gastarem i distribuïrem.
No et sembla? Però si vingues, la sortida i et cal estar dos o tres dies,
a Bordeaux mentre m'esperes, ho necessitarem, tot i mi n'hi laque,

Neneta meua, Sempre aquí pensant i barrinant. Atendent el dia de poder-
te abraçar i refer aquella vida tan nostra i tan bona. Avui 15 dies que els
dijedieu i el teu record et tan viu en mi que no em deixa.

Feta l'estimació i uns petonets, ben dolços del teu Pepe